

Gandul zilei 01.05.2014

Liantul unei prietenii este încrederea. Afectata de neîncredere și tulburata de durere, de propria-mi greșeală, era să pierd un prieten, caruia nu i-am descoperit adevărata valoare a sinelui. Dar un prieten adevărat nu se poate pierde... Orice durere ne apropie de Dumnezeu. Omul poate rani chiar de-l iubești, Dumnezeu te iubeste chiar și atunci când i-ai greșit.

Lacrimile cerului compromis lumina plină de viață a începutului de Florar. Și m-am gândit la o copilărie fericită, în care te bucuri de ceea ce e, așa cum e, cu sufletul senin, ce contempla totul cu curiozitate și abandonare inocentă. Probabil că așa am fi rămas fără glasul ispitei și neascultării. Om după chipul Stăpânului. Om în care El își găsea plăcerea. Tot ce e curat în noi vine de la El, care a făcut toate lucrurile bune. Cântecul nostru interior, dragostea noastră de viață este pentru că El ne-a vrut vesnici. "Adu-ți aminte, Dumnezeule, că viața mea este doar o suflare", striga Iov, desnadăduit, înainte de a-i cunoaște pe deplin bunătatea-i mare, plină de îndurare.

Zborul nostru launtric e mereu în căutarea luminii Lui, de care depindem: să pricepem, să ne frângem pentru a ne ridica, să cerem clemență, să ne strigăm neputința, să mulțumim pentru biruința, să iubim binele, căutându-l neîncetat și făcându-l.

Sufletul, prizonier într-un cort de lut, tinde mereu spre înalt și îndrăznește, precum cântecul ciocârliei, să se ridice mereu mai sus, spre a savura desăvârșirea Lui.

Lutul e greoi și zadarnicește zborul definirii, dar suntem "condamnați" pentru o vreme. O vreme care trece pentru că toate să devină noi odată cu noi înșine, cu puterea de a migra într-un univers spiritual curățit. Eliberați... și cu totul înnoțiți vieții, tratați prin ochii Creatorului. Să privim totul cu o inimă bună și mulțumitoare, cu sufletul copilului uimit și fericit. David spunea că n-are o inimă îngâmfată, nici priviri trufase, dimpotrivă "sufletul meu îmi este liniștit și potolit, ca un copil întărcat care stă lângă mama-sa, da, sufletul meu e ca un copil întărcat".

Un astfel de suflet curat iubeste Domnul, și dacă înțelepciunea o primim de la El, cerându-i-o, păstrarea curateniei launtrice depinde de noi, căci "voia lui Dumnezeu este sfintirea voastră." (1 Tes. 4:3).